

MATEŘSKÁ ŠKOLA POHÁDKA BORAČ

KRONIKA 2018/2019

č.j.127/2019

ŠKOLNÍ ROK 2018/2019

Školní rok 2018/19 končí. Dalo by se říci, rok jako každý jiný. Ale přece jen nás v tomto školním roce čekají velké změny. Ale o nich až o něco později.

Před námi jsou nyní prázdniny a vypadá to, že budou plné sluníčka. Děti čeká zasloužený odpočinek a dovádění u vody a v přírodě. Určitě využijí toho, co se během celého roku v naší mateřské škole naučily.

Ráda bych Vám zde citovala slova amerického spisovatele, učitele a umělce Roberta Fulghuma s jehož slovy se ztotožňujeme, protože jsou základem i pro naši práci :

„Všechno, co opravdu potřebuji znát o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské škole ...

Tohle jsem se naučil :

O všechno se rozděl.

Hraj fér.

Vracej věci tam, kde jsi je našel.

Nikoho nebij.

Neber si nic, co ti nepatří.

Uklízej po sobě.

Když někomu ublížíš, řekni promiň.

Splachuj.

Před jídlem si umyj ruce.

Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.

Každý den odpoledne si zdřímni.

**Žij vyrovnaně - trochu se uč a trochu přemýšlej
a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj
a hraj si a pracuj.**

**Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytň
někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.**

Nepřestávej žasnout...

**A nikdy nezapomeň na dětské obrázkové knížky
a první slovo, které ses naučil - největší slovo ze
všech - DÍVEJ SE."**

Nemyslíte, že to jsou opravdu dovednosti pro celý život? Dovednosti, na kterých se dá stavět v každém věku a které se v naší školce snažíme dětem předávat na každém kroku, při každé příležitosti a se svým nejlepším vědomím a svědomím.

Dovolte mi, abych Vás seznámila s tím, jak jsme společně celý tento školní rok prožili.

Nový školní rok startuje

Začínáme v srpnu 2018. Velká příprava startuje. Rozmístit značky dětí po celé školce - na postýlky, do šatny, do umývárny, na krabice s výrobky dětí. Tak to byla jedna z povinností paní učitelky Mgr. Pavly Čechové z Nedvědice. Vzorný úklid všech členitých prostor zabezpečila paní Jiřina Matoušková z Jilmoví. Vedení školy nadále zůstalo v rukou paní ředitelky Mgr. Soni Šikolové.

3. září zazvonil svými rolničkami na všechny natěšené děti maňásek Kašpárek. Přivítal ty, které se do své školky po prázdninách vracely skoro jako domů, protože ji navštěvují již několik let, ale i ty, pro které to byl jejich první den v mateřské škole.

Celkem v tomto školním roce navštěvovalo naši školku 24 dětí, 9 chlapců a 15 holčiček. 16 dětí bylo z Borače, další děti dojížděly z okolních obcí - z Tišnova, Maňové, Šerkovic, Černvíra, Dolního Čepí, Smrčku.

Děti z naší „POHÁDKOVÉ ŠKOLKY“ mohou právem říkat, že jsou jako v pohádce. Přímo ve třídě stojí hrad, ze kterého paní kuchařka vydávala každý den s úsměvem dětem výborné obědy a svačiny. Široká nabídka různorodých stavebnic, her, atlasů a knih často přenesla děti do různých koutů celého světa, navštívili jsme společně Afriku, Ameriku, Antarktidu,

vzlétli jsme na Měsíc, spočítali hvězdy na obloze a jako mávnutím kouzelného proutku se proměnili v kadeřníky, kuchaře, opraváře, řidiče „skoro opravdových“ strojů a dokonce i policisty, kteří bedlivě sledují dodržování všech pravidel.

Dětské hraní a objevování se rozvíjelo i na naší školní zahradě plné průlezek a houpadel. V domečcích pekly holčičky dortíky krásně nazdobené nejrůznějšími přírodními materiály. Kluky zase bavily hry na pískovišti. Hloubili tunely, nakládali písek do obrovských nákladních aut. Na jaře tohoto roku nám na zahradu připlula ještě pirátská loď. Děti měly možnost přímo sledovat její montáž. Vůbec nevadilo, že původně vánoční dárek se trochu opozdil. Děti se na loď moc těšily a v závěrečných měsících školního roku si ji také dostatečně užily.

Největší objevování ale poskytuje krásná okolní příroda. Řeka, les, louky, ale i zajímavé stavby – mosty, kapličky. Pohyb a sportování v přírodě mají děti velmi rády a prožívají ho v naší školce denně. Pobyt venku je neodmyslitelnou součástí každého našeho dopoledne. Od procházky nás neodradí ani déšť, sníh ani jiná nepřízeň počasí. V takovém případě oblékáme pláštěnky a holinky a zažíváme chvíle radosti a dovádění, kdy si děti, samozřejmě náležitě oblečené, mohou vyzkoušet například hloubku vody v čerstvě napršených loužích.

Všechny naše činnosti a aktivity vychází z našeho vzdělávacího programu Z POHÁDKY DO POHÁDKY. Zúročuje naši mnohaletou práci i naše pedagogické zkušenosti. Stěžejním výrazem či motem jsou pro nás opravdu pohádky. Jsou našimi denními průvodci, jsou všude okolo nás, pomáhají nám děti motivovat, rozesmát i poučit. Zpřístupňují dětem svět lidí, přírody i techniky. Děti pohádky rády dramatizují a tím si „pohádkové moudrosti“ ještě více zapamatují. Při odpoledním odpočinku jsme v letošním roce přečetli 42 pohádkových knih. Některé si děti přinesly přímo ze svých domácích knihovniček. Máme velkou radost, že se nám u dětí podařil vzbudit zájem o knihy, o čtení, že jsme v dětech probudily zvědavost, která před nimi otvírá svět ve všech jeho nádherných barvách.

Projektové vzdělávání

Začátek školního roku odstartoval i naše projektové vzdělávání.

V rámci celonárodního projektu CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM k nám do školky již třetím rokem přicházeli rodiče, vyprávěli dětem o svých povoláních a koníčcích. Nezapomenutelnou návštěvou byl pro děti tatínek - rybář pan Jurnečka, který pro děti nalovil ryby a na chvíli jsme měli ve školce rybník i přehradu a spoustu šťastných malých rybářů.

Dalším projektem, který probíhal v naší školce po celý školní rok, byl projekt České obce sokolské nazvaný SVĚT NEKONČÍ ZA VRÁTKY - CVIČÍME SE ZVÍŘÁTKY. Děti se zapojily to tohoto projektu již druhým rokem a s velkým sportovním elánem a vytrvalostí plnily nejrůznější úkoly kobylinky Emilky, opičky Haničky, ježečka Marečka, беруšky Danušky, veverušky Věrušky a sokolíka Pepíka. Odměnou jim byla jejich velká radost a pýcha na své sportovní úspěchy a pokroky, ale i medaile a diplomy, které si za své snažení stoprocentně zasloužily.

Neodmyslitelnou součástí naší MŠ je naše vybavená dílnička, kde si děti zdokonalují své technické schopnosti a dovednosti. Projekt TECHNICKÉ ŠKOLKY probouzí v dětech dovednosti tak trochu opomíjené. Použít pravítko a udělat podle

něj rovnou čáru, spojit dva nebo více bodů až vznikne třeba auto nebo trolejbus, vyzkoušet si uříznout balzu, zatlouct hřebík, přišroubovat šroubek, zapojit fantazii a představivost a spojovat různými technikami nejrůznější materiály, zkoušet jejich pružnost, pevnost, tvrdost ... A co teprve si vyrobit vlastní loď nebo letadlo. I to se i těm nejmenším dětem v naší školce povedlo. Pan Švejda, koordinátor projektu Technických školek, přijel se svým mobilním zařízením malé dílny přímo k nám do školky. Rozložil malé pracovní ponky, rozdál potřebné nářadí a pustil se s dětmi do výroby. Přála bych Vám vidět to dětské nadšení, když se do výroby pustily i jejich obrovskou radost, když se mohly proletět s opravdovým letadlem nebo projet s opravdovou lodí.

Po loňském velkém úspěchu jsme opět pozvali do naší školky Zdravíka a Jedlíka. Projekt ZDRAVÍ DĚTEM, jak je také v jeho výstižném názvu, ukazuje dětem, co vše mohou dělat pro své zdraví. Naše děti tedy již znají, že by se měly zdravě stravovat, nepřejídat se, hodně sportovat a hýbat se, chodit ven a dýchat čerstvý vzduch. V tomto roce si se Zdravíkem zacvičily, interaktivní program se jmenoval U zvířátek na farmě a u rybníka. Ve společném vláčku cestovaly až na farmu, kde pomáhaly například třídit ovoce a zeleninu, poznávaly, co roste na stromě, na keři, v zemi, protáhly se

s obručemi, hledaly a házely míčky stejné barvy, napodobovaly plavecké styly, polní práce, zpívaly se zahradníkem.

Pravidelnou a osvědčenou složkou našeho projektového vzdělávání je další projekt nazvaný ZDRAVÁ 5. Také v něm děti získávají a utužují si své návyky zdravého životního stylu. Součástí povídání, cvičení, zpívání a hraní je také sestavení obrázku z různých druhů ovoce a zeleniny, které si děti samozřejmě po svém tvoření mohou za odměnu sníst.

Do našeho celoročního programu můžeme zahrnout i další aktivity, na kterých se podílejí rodiče a kterým tímto způsobem velmi děkujeme. Je to SBĚR STARÉHO PAPÍRU a SBĚR VÍČEK. Starý papír odvážíme dvakrát do roka a jeho výtěžek je věnovaný na vánoční dárky pro děti. S odvážením papíru děti velice rády pomáhají, vědí, že jeho sběr pomáhá přírodě a ušetří naše krásné lesy.

Pohádkový barevný podzim

První dny ve školce jsou pro děti náročné. Je třeba odloučit se od své maminky, na kterou jsou zvyklí a mají ji rády. Přicházejí sice do kolektivu vrstevníků, ale neznají se s nimi. První náročný úkol je tedy sžít se s ostatními dětmi ze školky. Akceptovat domluvená pravidla, aby toto soužití bylo pro všechny příjemné, aby se děti jeho prostřednictvím mohly vyvíjet, hrát si a učit se všemu novému, od toho, v očích „dospěláků“ jednoduchého až po to složitější, které je povede dál až do základní školy.

Pro děti je nové a složité obléknout se, složit si své věci, uklidit hračky, najíst se, dojít si na záchod, umýt si ruce. Pro nás dospělé zcela běžné záležitosti všedního dne. Ale pro děti ... Na zlepšování svých dovedností při vlastní sebeobsluze pracují po celý rok. A to velmi úspěšně. Vedle pracovních návyků a sebevědomí je také třeba v dobře fungujícím společenství myslet i na druhé. Ustoupit ze svých přání a požadavků, poslouchat druhé a pomáhat jim nebo dokázat přijmout případný neúspěch či prohru jsou dovednosti, které třídní kolektiv posilují.

Velmi důležitá je také celoroční příprava budoucích školáků zaměřená na budování a posilování jejich kompetencí. Děti si mohou vybírat z rozmanitých úkolů, které se přizpůsobují našim

týdenním tématům. Jsou zaměřeny na rozvoj jejich poznávacích schopností, smyslového vnímání, řeči, jemné motoriky, matematických i předčtenářských dovedností. Je třeba se při nich soustředit, pracovat pečlivě a svou práci dokončit. Tedy dovednosti, které mnohonásobně zúročí při nástupu do školy.

Ale vraťme se do prvních zářijových dnů. Našimi tématy byly například : Já a moji kamarádi, Pomáháme jeden druhému či Naše malé ručičky. Jsou důkazem toho, jak je důležité sžít se s kamarády a být součástí dětského společenství.

Zvládnout nelehký začátek ve školce pomáhal dětem opět maňásek Kašpárek. Zvonění rolniček oznamovalo určitou změnu, a protože bylo od Kašpárka, dokázaly se jí děti mnohem lépe přizpůsobit.

S knihou Dědečku, vyprávěj si zase děti zábavnou formou připomínaly, jak se správně chovat u stolu, ve školce, na hřišti nebo třeba i v divadle, restauraci nebo na cestách.

A podzim tu byl ve své barevné kráse. Výrobky ze zralých plodů ovoce a zeleniny, kaštanů, žaludů nebo barevných listů krásně ozdobily naši školku. Na strom v mezipatře naší školky přistály nádherné sovy, které místo pírek měly suché listí a vypadaly jako opravdové. Na okno přiletěli barevní ptáčci, pod okny vyrostly puntíkové muchomůrky z balzy.

Děti se naučily spoustu písní o zvířátkách, o proměnlivém podzimním počasí, zahrály si pohádky O Palečkovi nebo o zvířátkách v chaloupce Boudo, budko. Trénovaly svou výslovnost, rozvíjely slovní zásobu, zkoušely napodobovat hlasy zvířat, nestyděly se před svými kamarády. Velmi dobře si pamatovaly písňe, říkanky i tanečky.

V měsíci říjnu k nám do školky PŘIJELA první NÁVŠTĚVA. Byl to interaktivní hudební vzdělávací program s kamarády Vandou a Standou. Děti si s nimi společně zazpívaly a zatancovaly. Rozlišovaly zdravé a nezdravé potraviny i to, jak je správně skladovat v ledničce nebo v mrazničce, vyzkoušely si také, jak připravit pohoštění pro návštěvu. I tento veselý a hravý program napomohl dětem vytvářet pocit společenství a sounáležitosti mezi vrstevníky.

Také my jsme byli na návštěvě v kulturním domě v Borači. Čekaly nás tam dvě herečky z brněnského divadla Špílberg s představením KOCOUR MODROOČKO. Naše děti znají kocourka Modroočka ze stejnojmenné knihy Josefa Koláře, rády prohlíží ilustrace Heleny Zmatlíkové a tentokrát měly možnost jeho příběhy skutečně prožít. Představení si užily také děti z mateřských škol v Doubravníku a Štěpánovic. Podobného kocourka si pak také děti samy vyrobily z balzy.

Ke konci října nás v MŠ čekala ještě jedna mimořádná událost, na kterou se děti velmi pečlivě připravovaly. U příležitosti 100. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉ STÁTNOSTI byla na naší školní zahradě vysazena památeční lípa. Děti zpestřily tuto slavnost svými písněmi a tanečky. Samy se také podílely na pevném zasazení lípy do země. Pilně pracovaly a svými lopatami nabíraly a upravovaly zem okolo vysazovaného stromku.

Začátek listopadu se nesl v duchu draků a strašidel. O tom, že není jednoduché se umět vzájemně domluvit se děti dozvěděly v písni s názvem Dračí trampoty. V písničce to neumělo ani sedm hlav jednoho draka. A zapamatovat si, co každá hlava ráda dělá, byl oříšek i pro děti, ale zvládly ho na jedničku. Oblíbenou píseň si pak připomínaly po celý rok. Stejně tak si rády po celý rok listovaly v oblíbené knize Bubákov a Strašákov.

Prostřednictvím pohádky O kohoutkovi a slepičce objevily děti, jak je pro nás důležitá voda. Vodním světem nás provázel například Kvak a Žbluňk.

Sychravé počasí nás zase povzbudilo více se starat o své zdraví, správně se oblékat, otužovat se pobytem venku, nepřestávat se hýbat se a sportovat například na oblíbených cvičebních prvcích bObles. Děti také pomohly krtečkovi uzdravit jeho nemocnou kamarádku myšku.

Velmi důležitá byla pro nás otázka bezpečnosti, a to nejen v prostorách MŠ, ale i venku na ulici. S klukem z počítače si děti tato pravidla velice dobře připomněly a zapamatovaly. Zjistily odlišnosti skutečného a toho imaginárního počítačového světa. V reálném životě se nedá vrátit žádná chyba jako v počítačových hrách. Je třeba opravdu dodržovat pravidla, která platí pro všechny bez rozdílu: rozhlédnout se před přecházením, jít ve dvojici po kraji cesty, vnímat všemi smysly své okolí. To vše si děti ve školce také úspěšně vyzkoušely.

Pohádková kouzelná zima

Barevný podzim vystřídala kouzelná zima v přírodě i v naší školce.

Jako mávnutím kouzelného proutku se děti počátkem prosince změnily na čertíky s malými růžky, ale velkými srdíčky. Myslím, že obyvatelům obce, které jsme ten den navštívily, předaly hodně radosti.

Dalším mávnutím se děti přenesly do Betléma. V jesličkách se tam narodil Ježíšek. Děti v tomto divadelním představení nazvaném SLYŠTE, SLYŠTE ANEB CO SE STALO V BETLÉMĚ, konaném opět v kulturním domě v Borači, ztvárnily role Ježíškových rodičů, pastýřů nebo Tří králů. Měly tak jedinečnou možnost na vlastní kůži zažít část z našich slavných dějin, připomenout si je a lépe jim porozumět. Do svých rolí se dokonale převtělily a ztvárnily je jako opravdoví herci.

Neméně kouzelnou atmosféru měla naše vánoční besídka, tentokrát nazvaná POHÁDKA O SMUTNÉM PEJSKOVI. Mohlo by se zdát, že podle názvu by tento příběh mohl být smutný. Ale není tomu tak, opět čaruje kouzlo pohádek a pohádkových příběhů. Pejsek Alík byl nejdříve opravdu smutný, protože neměl žádné kamarády. Ale našel je, v lese, tři malá zvířátka, která mu přinesla mnoho radosti a potěšení, získal nové kamarády a přátele,

bez kterých by byl náš život prázdný a smutný. Opět velké nejen předvánoční poučení pro všechny děti ale i dospělé. Po perfektních hereckých, pěveckých i tanečních výkonech našich malých dětských herců se již všichni těšili na malé pohoštění od maminek a babiček. Děti ochutnávaly a ochutnávaly sladké dobroty. Najednou se tichounce ozval zvoneček. Byl čas na dárky a Ježíšek byl opravdu štědrý. Myslel na zábavu i poučení. Pod rozzářeným stromečkem děti skládaly nové puzzle, jak stárneme nebo jak roste miminko v bříšku u maminky, seznamovaly se s novými dopravními značkami a semaforem, na kterém pro ně nebyl žádný problém správně pod sebe seřadit všechny tři barvy a dodržovat Stůj! Připrav se! Volno! i při hře a jízdě s novými auty a dalšími dopravními prostředky. Do pohádky nás přenesl i další vánoční dárek - maňásci. Děti s nimi zažily spoustu legrace. Trénovaly svou paměť při dramatizaci známých pohádek, tříbily svou fantazii při vymýšlení nových příběhů, posilovaly mezi sebou vzájemnou pospolitost, když starší děti hrály divadlo pro ty nejmladší. Herci i diváci své role náruživě a opravdově prožívali.

Předvánočním časem nás po celý prosinec doprovázel hodný Čert Mates, společně jsme přečetli všechny tři díly.

Po krátkém vánočním odpočinku jsme se sešli opět ve školce plni energie a elánu. S pohádkou

O dvanácti měsíčkách si děti připomenuly, jak čas rychle utíká. Opět jsme dbali na své zdraví a děti více poznávaly své tělo i to, co mu prospívá. Vypravili jsme se do světa za dětmi různých národností a děti poznávaly, že i když můžeme mít rozdílnou barvu pleti, jsme ve skutečnosti stejní. Všechny děti bez rozdílu si chtějí hrát a prožívat bezstarostné dětství a to úplně stejně jako děti z naší mateřské školy.

V měsíci lednu jsme se vypravili do naší minulosti. Hudební pořad nazvaný PÍSNÍČKY STARÝCH ŘEMESLNÍKŮ seznámil děti nejen se zapomenutými řemesly, které v dřívějších dobách lidé běžně provozovali, ale i s celou řadou hudebních nástrojů, které vyprávění o starých řemeslnících doplňovalo a dokreslovalo. Děti se seznámily například s dráteníkem, kovářem nebo kominíkem, také s jejich nářadím a nástroji, které při své práci používaly, zaposlouchaly se do hry nástrojů žest'ových, dechových dřevěných, harmoniky, dud či cimbálu. Představení se konalo přímo v naší školce a přivítali jsme na něm i naše kamarády z MŠ Štěpánovice.

A paní Zima čarovala i v přírodě. Zasypala naše okolní kopečky bílým sněhem a my jsme toho samozřejmě hned využili. Popadli jsme lopaty, hrabadla a vyrazili jsme na nejbližší kopec hned vedle školky. To byla jízda, to bylo postavených sněhových

domečků a nazdobených sněhuláků, to bylo vyšlapaných cestiček ve sněhu, ve kterých se tak dobře běhalo a hrálo na honěnou. Nakonec se na lopatách naučily jezdit i ty nejmenší děti. Nesmím zapomenout, naše jízda se vždy řídila podle přísných pravidel. Vždy se musíme koukat okolo sebe, nahoru chodíme vpravo, jezdíme vlevo, musíme umět zabrzdit nebo zatočit.

A děti nezapomněly ani na zvířátka, která to nemají v zimním období vůbec jednoduché. Výprava ke krmelcům v různých částech okolního lesa byla vždy velkým dobrodružstvím. Sledovat stopy ptáků, zajíčků nebo srnců nedělalo dětem vůbec žádné problémy. Děti se ve svém okolí velice dobře orientovaly, odhadovaly a porovnávaly vzdálenosti, dokázaly si poradit i v méně obvyklé situaci.

Zimu pomalu pomaloučku vytlačoval příchod jara. Tento rok spíše kalendářního než toho opravdového. Bylo stále totiž poměrně chladné a nepříznivé počasí. A jak si čekání na jaro zkrátit? Neobvyklou ale v naší školce již tradiční aktivitou, kterou byl DEN MASEK neboli maškarní karneval. To středeční ráno nepřišly do školky děti, ale princezny a víly, čarodějové a čarodějnice, vodník, policista, Karkulka, pejsek, kočička, pirát, kostlivec, Pipi a spousta dalších nápaditých masek. Masky měly před sebou spoustu náročných úkolů, například projít

překážkovou dráhu, házet míčky do koše nebo ochutnávat se zavřenýma očima dobré i ty méně dobré pochutiny a poznávat je podle chuti. Masky se nám také představily na módní přehlídce a nesměl chybět ani tanec všech masek. Celý den se nám moc vydařil a děti na toto kouzelné dovádění často vzpomínaly.

Pohádkové veselé jaro

Měsíc březen byl v naší školce opravdu už ve znamení jara. Tématem byly ptáčkové a zvířátka a jejich mlád'átka, jarní kytičky, jarní počasí, co umí sluníčko, práce na zahrádce... Děti si hrály, zpívaly, tancovaly, vyráběly, cvičily a sportovaly. Mezi jejich oblíbené písničky a tanečky patří například Uvívíme věneček nebo Když jsem já sloužil.

Jaro je veselé, protože dokáže obarvit a rozveselit svět okolo nás. Zvlášt' po letošní dlouhé zimě, která se nechtěla své studené vlády vzdát. Do barevného světa nás zavedl Ferda Mravenec a také píseň pojmenovaná Barvy. Děti se přesvědčily, že každá barva má svůj význam a účel a zpívaly s vlastnoručně malovanými obrázky : „Ptám se vás, proč, proč, proč, proč je růže červená? A kdo mi odpoví, proč je tráva zelená? Protože to není naopak, všem se nám to líbí právě tak. Vždyť přece svou barvu každá věc má na světě.“ Jistě uhádnete jakou barvu má čokoláda, fialka, pomeranč, obloha, sníh, pampeliška, jakou barvu nosí kluci a jakou holčičky. Klidně byste si tedy mohli s dětmi tuto veselou píseň zazpívat. Určitě by vás bavila tak jako je. Možná byste zapojili i svou představivost, stejně jako děti, když si samy na otázky odpovídaly. Dokázaly vymyslet celou řadu nejrůznějších barevných věcí, rostlin,

zvířat a předmětů, snažily se rýmovat, pomáhaly jeden druhému se zpěvem i vymyšlením, vzájemně si odpovídaly, doplňovaly se. Není proto divu, že tato „barevná“ píseň s obrázky v naší školce zpestřovala dětem mnoho chvil. Dokázaly s ní objevovat vždy něco nového.

A už tu byly Velikonoce, pravý svátek jara. Jako každoročně jsme se na ně museli a hlavně chtěli pořádně připravit. Uplést pomlázky, nabarvit a nazdobit vyfouknutá vajíčka, vysadit semínka, naučit se koledy, aby kluci mohli pořádně „vyšupat“ holčičky, maminky i babičky a ty byly po celý rok čilé. Školu jsme nazdobili velikonočními zajíčky, beránky a malovanými papírovými kraslicemi.

Jaro nám do školky přinesl také čáp, který se se svým malým čápátkem usadil na vysokém komínu. Děti toto tvoření velice bavilo, obtiskovaly kostičky z molitanových houbiček jako cihly, ze kterých je postavený komín. Z mechu vytvarovaly hnízdečko, které na komín posadily, z bílého krepového papíru vytvořily hlavu a krk malého a velkého čápa, mlád'átka a jeho rodiče, kteří se pohodlně usadili v připraveném hnízdě až na vrcholku vysokého komína.

Čápi i mlád'átka jsou symbolem jara. Aby k nám to opravdové jaro přišlo musely se děti ještě rozloučit s paní Zimou. Vyrobity ji na školní zahradě, tentokráte ale nevznikla jen jedna velká slámová

postava, ale bylo jich hned několik a to různých velikostí. Děti naplno využily své nápaditosti, fantazie a tvořivosti. Zdobení se jim zalíbilo, dokonce natolik, že ty menší postavičky paní Zimy si odnesly domů. Do řeky Svratky tedy putovala jen ta největší. Paní Zimě děti na její vodní putování zazpívaly a i když hodně držely palce, nedoplula po řece bohužel příliš daleko. V řece bylo málo vody. Možná právě proto se teplejší dny nechtěly do našeho kraje tak rychle vracet.

Jaro, měsíc duben jsou také obdobím, kdy myslíme na své čisté okolí. Motivuje nás svátek, který slaví lidé snad na celém světě, je to Den Země. V letošním roce jsme se vypravili k potůčku, sbírali a vyhrabávali jsme suché listí, klacíky i odpadky, které do čisté vody nepatří. Naše snaha o čistou a zdravou přírodu pokračovala i v lese nad naší školkou. Sbírali jsme odpadky, které v lese nemají co dělat. Děti si při těchto aktivitách velmi dobře uvědomují, že své okolí a přírodu je třeba chránit a pomáhat jí. Učí se přistupovat k tomuto problémovému tématu současné doby aktivně a velice zodpovědně. Pracují usilovně a s nadšením a je vidět, když vyhazují pytel plný odpadků do popelnice, že ze své práce mají obrovskou radost a jsou na sebe pyšní.

Na konci měsíce dubna se děti nebály ani zlé čarodějnice z Perníkové chaloupky, ani „skoro opravdových“ čarodějnic a netopýrků s jejich začarovanými úkoly. Naopak, pohádku nádherně zdramatizovaly. Seznámily se také s různými podobami a obměnami této pohádky od našich významných pohádkářů. VELKÝM REJEM ČARODĚJIC jsme se rozloučili s měsícem dubnem. A jak vše probíhalo? 30. dubna nám přišel do školky dopis. „Od koho asi bude,“ ptaly se děti. Byl od malé čarodějnice a od jejího věrného kamaráda netopýrka. Připravili pro děti řadu sice veselých ale poměrně obtížných úkolů. Děti je zvládly opět na jedničku. Vyrobit si svou čarodějnici, které nazdobily obličej podle své momentální nálady. Některé se usmívaly, jiné se mračily a některé na nás dokonce cenily zuby. Přemýšlely a hledaly rozdíly mezi hodnou a hezky oblečenou a zlou a neupravenou čarodějnici, doplňovaly rýmy do čarovného říkání malé čarodějnice, na školní zahradě pak sportovaly s Jeníčkem a Mařenkou, přenášely míč na lopatě, podávaly si ho, ale pozor, jen za pomoci lopaty nikoli rukou, přeskakovaly chlívěk s Jeníčkem nebo couvaly před zlou čarodějnici. Největším zážitkem byl pravý čarodějnický oheň a vlastnoručně pečené párečky. Za odměnu, opět pozor, byla patřičně zasloužená, protože si ji musely samy najít v mnoha kouzelných kapsách, získaly malou papírovou čarodějnici.

V květnu děti myslely na své maminky a jejich velký svátek. Připravily pro ně malé dárečky, naučily se krásný taneček Mámo, mám tě rád. Tento taneček tancuje dítě přímo se svojí maminkou a pokud dítě sebere dostatečné množství odvahy a se svojí maminkou si zatančí, věříme, že leckteré mamince může ukápnout i slzička radosti. A to když jí její syn nebo dcerka v závěru písničky obejmou a řeknou : „Mámo, mám tě rád !!!“

Měsíc květen jsme zakončili naším oblíbeným, stále připomínaným a velmi důležitým tématem a to dopravou a samozřejmě bezpečností - BESIP. Děti se zajímaly o dopravní prostředky, značky, chování účastníků silničního provozu, možná nebezpečí i o naše - skoro bych mohla říct životně důležité - dodržování pravidel. Upevňovaly si veškeré zásady a pravidla, se kterými se ve školce setkaly a které jim pomohou ochránit jejich zdraví a zůstat v bezpečí v obvyklých i méně obvyklých situacích, ve kterých se mohou ocitnout například i nyní o prázdninách.

Jarní období jsme zakončili výletem do brněnského VIDA PARKU. Jeli jsme autobusem společně s kamarády ze štěpánovické mateřské školy. Děti si prohlédly vystavené technické zajímavosti. Užily si vzdělávací program nazvaný VČELÍ KRÁLOVSTVÍ. Asi na hodinku se proměnily v malé včeličky, postavily a uklidily si úl nebo sbíraly sladký

nektar v podobě žlutých balónků. Samy měly možnost si z včelího vosku vytvarovat svíčičku, kterou si odnesly domů na památku. Ten den se dozvěděly a samy si vyzkoušely spoustu věcí ze světa techniky i přírody. Získaly dobrý základ pro to, aby si v posledním školním měsíci mohly pozorně všímat všech krás, které je obklopují.

Památkou na to co děti v celém školním roce zažily, jak rostly a zdokonalovaly své dovednosti je společná fotografie, která v tomto roce musela být z důvodu nepříznivého počasí pořízena ve třídě.

K zápisu se v měsíci květnu dostavilo pět dětí a všechny byly do MŠ přijaty. Přejeme jim, aby do školky chodily rády a nerady z ní odcházely.

Pohádkové sluníčkové léto

S měsícem červnem se konečně dostavilo slunečné počasí. Jeho začátek je u nás každoročně spojován s oslavou DNE DĚTÍ. V tomto školním roce si ji naše děti užily hned dvakrát. Jednou v režii „našich“ paní učitelek a pohádkového Večerníčka, podruhé ji připravily děti s paní učitelkou Mgr. Gabrielou Sedlářovou z nedvědicke základní školy.

Večerníček naplánoval dětem cestu pohádkovým lesem. Hledaly barevné fáborky. Pokud narazily při svém putování na červený, věděly, že chtějí-li postoupit dále, musí splnit nelehký úkol. Úkoly bystrily smysly i rozum, prověřovaly fyzickou zdatnost dětí. V hojné míře využívaly přírodního terénu a přírodnin, které se zde nacházely. Jedním z úkolů byla tedy například chůze po kládě, přeskakování překážek z větviček a kamínků nebo házení nasbíraných šišek do kmenu rozložitého stromu. Dětem se podařilo úspěšně zvládnout všechny překážky na cestě a na lesní mýtině objevit svůj ukrytý poklad – čokoládové vajíčko.

Velmi překvapené byly děti, když se další den na naší školní zahradě „otevřela vrátka“ do pohádky. Nejružnější dětské dovednosti zkoušely například Červená Karkulka, víla nebo čarodějnice. Děti znovu musely prokázat svou zručnost, nápaditost

i sportovního ducha. Před pohádkovými postavičkami se samozřejmě nemohly nechat zahanbit. S disciplínou spíše pro kluky se dobře popasovaly i holčičky. Zvládly nastřílet spoustu gólů do branky a nebály se ani prolézt strachovým tunelem. Hmatem bez problémů poznávaly schované předměty, šiškami se třefovaly do proutěného koše, hledaly pohádkové dvojice, vyfukovaly různě velké bubliny z bublifuků, malovaly podle vzoru berušky, odvahu zapojily při hledání fazolí a jejich lovení ze slizkého a na dotek nepříjemného těsta. Oba dva dny se nám velmi vydařily, počasí nám přálo a děti mohou vzpomínat a radovat se ze své šikovnosti a odvahy.

Největším společným zážitkem v závěru školního roku pro děti a jejich rodiče, přátele školy a samozřejmě zaměstnance školy bylo každoročně opakované setkání s dětmi z dalších mateřských škol, a to v rámci projektu SPORTOVNÍ HRY MATEŘSKÝCH ŠKOL MIKROREGIONU PORTA. Tuto ojedinělou sportovní akci organizují spřátelené mateřské školy z Borače, Dolních louček, Lomničky, Předklášteří a Štěpánovic. V tomto školním roce to byla právě naše škola, která měla tu čest uspořádat jejich 11. ročník. Akci, která se uskutečnila jedno červnové páteční dopoledne, ale předcházela celoroční velmi náročná organizační příprava a finanční zajištění ve výši 60 tisíc korun. Již v září předchozího roku

oslovila paní ředitelka rodiče se žádostí o pomoc při této velké sportovní události.

Všem rodičům i dalším přátelům naší školy patří obrovské díky za jejich ochotu, sponzorské dary v podobě medailí, diplomů, občerstvení, materiálového zajištění celé akce i času stráveného při přípravě areálu, kdy bychom rády poděkovaly zejména tatínkovi Laděnký a Daníka panu Kadlovi, který nám svojí zahradní technikou velice ulehčil práci při vytváření sportoviště, stejně tak děkujeme i dalším rodičům za pomoc s oplocením a úpravou hřiště - panu Odehnalovi, panu Jurnečkovi, paní Mlaskačové, paní Kincové, paní Blechové, paní Kokové, paní Chocholáčové, paní Odehnalové. Děkujeme i našim šikovným dětem, které sbíraly klacíky a kameny ze hřiště.

Velké poděkování patří také všem, kteří jste nám pomáhali přímo při konání celých her. Finanční příspěvek a pomoc na stanovištích nám poskytl pan Chocholáč a pan Valoušek. Moc děkujeme všem dalším rodinným příslušníkům a přátelům naší školy za pomoc na jednotlivých stanovištích.

Velice děkujeme panu Makovskému za perfektní fotodokumentaci sportovních her.

Děkujeme také naší zdravotní sestřičce Adélčině mamince za dozor na celé akci a jsme rádi, že všichni závodníci doběhli do cíle bez zranění.

Bez velkorysé pomoci Vás všech by Sportovní hry zdaleka nebyly tím, čím jsme je společnými silami vybudovali.

Velké poděkování náleží i dalším mnoha sponzorům nebo Tišnovské televizi, která o našich Sportovních hrách natočila krátký vstup.

Ale vraťme se k tomu, jak Sportovní hry prožívaly děti. Zahájení her bylo velkolepé: zapálení olympijského ohně, společný průvod všech sportovců s olympijskou vlajkou, společný zpěv naší sportovní hymny. Není nutno a následné představení jednotlivých mateřských škol: červené Dolní Loučky, žluté Předklášteří, oranžová Lomnička, modré Štěpánovice a nakonec zelená Borač! Děti se pak spolu utkaly v tradičních pěti disciplínách : hodů míčkem do dálky, pětiskoku, skákání v pytlích, v překážkovém a štafetovém běhu. Boračské hry jsme „zase společnými silami“ obohatili o netradiční disciplíny. V rámci Technických školek si všechny děti mohly nazdobit svůj vagónek a spojit ho s ostatními do dlouhého vlaku, každá školka ve své barvě. Vagónky v podobě perfektně obroušených destiček od pana Brázdy, dědečka Terezky, nabarvily samotné děti, hrdě je připravily pro své kamarády z ostatních školek. Další disciplínou bylo poznávání netradičních předmětů schovaných v nádherně ušitých látkových pytlících od Nelinčiny a Dominičiny babičky. Asi

největší legraci si děti užily při poslední volné disciplíně, kterou bylo přenášení vody v kelímku, ale pozor, ve velkých „dospěláckých“ holínkách. Legračníci, ale poměrně obtížné pro děti i organizátory, kteří často bojovali s holínkami pevně držícími na dětských nohou.

Odpočinek a zázemí našly děti pod postavenými stany na lavičkách, za které patří velké poděkování místním hasičům. Po svých vynikajících sportovních výkonech si pochutnávaly na voňavých řízcích od Helenčina tatínka pana Mlaskače, který je několik hodin připravoval a smažil nebo na párečcích od pana Bendy. Posilnění uvítali také dospělí účastníci her, kteří si mohli pochutnat na guláši uvařeném od rodičů pod vedením šéfkuchaře pana Kokty a pana Odehnala. Občerstvení v podobě ovoce zajistila paní Odehnalová, nápoje čepoval pan Kadla. Moc všem děkujeme. Všichni jsme si moc pochutnali.

Celou akci uváděly naši dva kamarádi klauni - divadelní společnost Netratrdlo. S dětmi zpívali a tancovali. I jim patří velké díky.

Letošní 11. ročník byl také trochu jiný v hodnocení jednotlivých disciplín. Měřili jsme časy i metry jednotlivých dětí, ale vítězi se pro nás staly úplně všechny zúčastněné děti bez rozdílu. Všechny si odnesly medaile, které vyrobil tatínek Terezky pan

Odehnal (250 kusů!) i překrásné diplomy, které zajistila maminka Aničky a Marušky paní Hamrlová. Diplom na památku získala i každá školka. Děti se mohou těšit novými hrami, které si právem za své sportovní výkony i sportovního ducha zasloužily. Chtěla bych zde citovat moudrá slova paní ředitelky Mgr. Soni Šikolové, jejichž část zazněla i v televizním vstupu a plně vystihují skutečný význam nejenom našich sportovních her : „Při pohybových aktivitách a sportovních hrách si děti pěstují své sebepojetí, sebevědomí, sebedůvěru, odvahu, rozvíjí vůli, respektují pravidla, práva ostatních, prožívají a zvládají různé situace a emoce, vzájemně mezi sebou komunikují, pomáhají si, učí se hrát fér, vyhrávat i prohrávat. Pohybové činnosti v dětském věku nabízí mnoho situací pro rozvoj dítěte, osobnostního i společenského charakteru a ovlivňují morální hodnoty dětí, jsou prostředkem cesty k získávání pro život potřebných kompetencí.“

Po úspěšných Sportovních hrách se prázdniny již kvapem blížily. Byly cítit na každém kroku. Děti si je vychutnávaly v podobě jahůdek, třešní nebo melounů, které zajistili jejich rodiče a prarodiče. Několikrát si v parných dnech také užily občerstvení v podobě výborných chladiivých nanuků. Červen byl také ve znamení několika dětských svátků a narozenin a oslav s nimi spojených.

Do 11. ROČNÍKU SOUTĚŽE V MANUÁLNÍ ZRUČNOSTI pořádané Železárnami Štěpánov a nazvané NAŠE ŠKOLKA děti vyrobily naši pohádkovou školku. Vznikla z velké barevně pomalované krabice s okýnky, ze kterých vykukují čarodějnice jako v pohádce, protože naše školka se jmenuje Pohádka. Domeček ozdobily balzou, do zahrádky přilepily dřevěné muchomůrky, barevné ptáčky a stromy opět vyřezané z balzy. V soutěži děti získaly druhé místo, řadu drobných dárků a sponzorský dar v hodnotě 4 tisíc korun.

Netradiční a nám vzdálený svět si děti přiblížily v PLANETÁRIU Morava, které k nám s obrovskou hvězdnou kupolí přijelo až do kulturního domu. Do planetária a na pohádku o tom, JAK MĚSÍČEK HLEDAL SLUNÍČKO se přijely podívat i děti ze Štěpánova. Ty nás o pár dnů později také navštívily přímo na naší školní zahradě. Děti si ověřily své „společenské“ schopnosti, pozdravit a představit se, domluvit se s kamarádem, kterého příliš neznají, chovat se slušně, půjčit své hračky, vystřídat se...

A aby byly děti na prázdniny opravdu připraveny, navštívila nás Marečkova a Eliščina maminka s pejskem, kterému děti začaly říkat Kali. V rámci CANISTERAPIE si děti s pejskem zahrály řadu her a naučily se psů nebát a také v případě nouze se před nimi účinně bránit.

Rozloučení

Přípravy na prázdniny proběhly, zbývá tedy rozloučení.

Tradičně se konalo na nazdobené školní zahradě. Udělat dětem a také jejich rodičům radost přijelo tentokráte Divadlo Netratrdlo s představením Drak Dráp. Jeho herci ukázali všem dětem, že není třeba se ničeho bát, když má člověk dobré kamarády. Na školáky byly v tomto roce pasovány dvě děti. Všichni se po celé odpoledne dobře bavili. Závěrečného slova se ujal pan starosta pan Jaroslav Uher, dětem a rodičům popřál pěkné prázdniny, nám zaměstnankyním školy poděkoval za naši práci. Velké překvapení pro nás dospělé pracovnice školy byly nádherné dárky od všech rodičů, které nám předaly při společném velmi emocionálním loučení paní Kincová a paní Koktová. Všem rodičům moc a moc děkujeme a máme z dárků vekou radost.

A teď už mi opravdu dovolte, vážení čtenáři naší kroniky, abych Vám přiblížila ony změny, o kterých jsem se zmínila na počátku psaní mojí „poslední“ boračské kroniky.

V tomto školním roce ukončí svůj pracovní poměr paní ředitelka a svou roli učitelky opouštím i já. Obě odcházíme pracovat do jiné mateřské školy.

Vážení a milí, přijměte, prosím, toto poděkování :

Touto cestou děkujeme rodičům za podporu a důvěru, kterou jste nám po celých 9 let našeho společného působení v mateřské škole poskytovali. Přejeme Vám i Vaším dětem klidné, pohodové a prosluněné prázdniny.

Dětem patří poděkování za jejich upřímné, spontánní a neopakovatelné projevy radosti, štěstí a lásky ke všem zaměstnancům i mezi sebou navzájem. Doufáme, že pro ně byla mateřská škola jedním z prvních zdrojů vědění, zábavy i bezpečí.

Děkujeme všem příznivcům naší školky, všem sponzorům, díky kterým se školka může rozrůstat a vzkvétat. Děkujeme za velkou pomoc při Sportovních hrách. Děkujeme všem, kteří nám pomohli sbírat starý papír či víčka pro Michalku. Děkujeme za čas všem těm, kdo dětem četli, i těm, kdo přinášeli do školky dárky v podobě medu, zavařenin nebo ovoce.

Děkujeme panu starostovi i dalším pracovníkům obce za zázemí, které nám vždy zabezpečili - vytopený sál, posekaný trávník, dovezené obědy.

Na závěr největší poděkování naší paní ředitelce, která svou obdivuhodnou pracovitostí a vnitřní silou dokázala celých 9 roků motivovat a vést nás zaměstnance a společně jsme tak vytvořili podobu dnešní mateřské školy. Z jedné třídy pro 15 dětí se podařily vybudovat estetické vnitřní prostory členitých tříd se spoustou nového nábytku, stavebnic, hraček a her pro 25 dětí, nádherná školní zahrada s novými herními prvky, ale zejména prostředí bezpečí, důvěry, pohody a hlavně upřímného přátelství a lásky mezi dětmi a dospělými. Vytvořili jsme ve škole prostředí, které často rodiče přirovnávali k prostředí rodinnému.... A co víc si přát?

Mateřské škole POHÁDKA Borač
přejeme do dalších let, aby zůstala i nadále
pro všechny: školou pohádkovou ...

S úctou a láskou

Mgr. Soňa Šikolová, ředitelka MŠ

Mgr. Pavla Čechová, učitelka MŠ

V Borači dne 16. 7. 2019

Napsala : Mgr. Pavla Čechová

Podzimní tvoření

Před Vánocemi

Hrajeme divadlo

Tancujeme s muzikanty a kamarády ze Štěpánovic

Lyžařská průprava

Kamarádi na sněhu

Maškarní karneval a spousta dětské radosti

Vidapark a Včelí království

Jak fouká vítr

Vyrábíme

Sportovní hry

